

*bár miattam van rajtuk szemfedő festék.
elējük járulok, apáról kérdezek,
az utolsó hetekben többet látták, mint én.
a színpadiasság a vak falak
előtt elveszti az értelmét.*

*évek alatt összeszámolom,
mennyi mindent nem látnak,
nem kell elviselniük, hogy felnőtt
egy újabb gyerek, hogy körülötte
a földből kinő valami.
velem marad a festék alatti réteg,
a bőröm alá szorult
gyerekkor kipárologva távozik.*

*búcsúznak attól, aki eltávozott,
akinek a tekintete távolra csodálkozó,
akinek a falaiban élő a dohányfüst,
élő a gondolat. átalszom a
változást, nem szólnak majd a falak,
amikor először lépek
be a hálószobámba kopogás nélkül,
amikor újra hazaérek.*

GYUKICS GÁBOR

látók

*nem emlékszik éjjeleinek egyetlen álmára se
fekete betűk a sötétben
egy tisztánlátó el tudná
olvasni őket
de tisztánlátót
egyet sem ismer
nyitva hagyja az ablakot
amíg lehet
de
amíg
a fenyőerdő csendje
észre nem veszi
a nyitott ablakot
addig csak
az ereiben utazó vér
zúgását hallja*

a jó emberek egy eltűnőben lévő faj tagjai

*a független gondolkodók könyvei a padláson élnek
gondolataik efféle megsemmisítése
helyt ad a semmittevésnek*

*a padlóra lábnyomok írnak ősi jelet
a tántorgók elszírmadt virágai
érzéketlenné dicsérik
egymás hallgatását*

*megint az a belső hang
a tékozló fiú hangja
amire jobb nem hallgatni
ha igazából nem akarsz tenni
semmit
félrenézel*

*mégis egy láthatatlan köldökszinóron át
ez a hang rendre megérkezik
sutyorog karattyol szarkazál
majd mivel semmi reakció nem érkezik
üvölteni kezd*

*úgy teszel
mintha nem szólt volna előre senki
hallgatod a tűz lobogását*

*a gáztűzhely
mind a négy
meleget adó feje
elszívja előled a tiszta levegőt*

rosszindulatú beavatás

*mindenki verset ír manapság
de hiába
a legtöbb szétesik
első olvasásra*

*akárba barátságos is lehet
ez az óra*

*minden időt egy hangon jelez
az összehangolatlan
élénk fényű paraboloidszerű óralapon
innen
még előnyösnek is látszódnak
talán akárbonnan*

*de nem mindenki
hallhatja meg
az elbambuló
cigarettaáramlás égette
orrzőr sercenését*

*kibálnak mellőlünk sokan
együtt tűnnek el a széllel
és ami újnak tűnik
bepárásítja leheletével a levegőt*

*madártollon nyers köd repül
és a szél
a zárt kerítésen kívül
szokásos trükkjeinek egyikét adja elő
mint minden egyformán
unalmas
vasárnap délután*

